

SFÂNȚA MARINA DIN ANDROS

Istoria Mănăstirii • Viața
Minuni • Icoane • Moaște

Paraclisul Sfintei Marina din Andros

Traducere din neogreacă:
OVIDIU LĂZĂRESCU

EDITURA EGUMENITA

2016

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Istoricul Mănăstirii Sfintei Marina din Andros	11
Decretul de închidere a mănăstirii	12
Stăpânirea păgânilor – Maurer.	
Închiderea Mănăstirii Sfânta Marina	15
Chemarea venită un veac și jumătate mai târziu	16
Addenda pentru contextul istoric la care face referire cartea	17
Viața Sfintei Mari Mucenițe Marina (17 iulie)	23
Minunile Sfintei Marina	41
1. Mărturia personală a elevei Andra Anastasios Ipsoupoli – Ipsonas (în partea de sud a orașului Limassol)	45
2. Minunea Sfintei Marina petrecută cu Iannaki din Seres	47
3. Minunea domnului Chiriac Kurumunou din Aradippou – Cipru, martie 2006	49
4. Thelma din Cipru	52
5. Andreas Trifonos, din Trahoni Limasol – Cipru	53
6. Dimitroula Ifantis	54
7. Irini Galanopoulou, 14 iulie 2006	57
8. Elena Constantinou, Alampra – Levkosia	64

9. Dimitria Sotiri, Levkosia, Cipru	67
10. Mariana Ioanou, Cipru, 20 aprilie 2007	68
11. Maria, Cipru	69
12. Minune în casa mea	70
Paraclisul Sfintei Marina din Andros	73
Moaştele Sfintei Mari Muceniţe Marina	91
11. Istoricul Mănăstirii Sfintei Marina din Andros	11
12. Decretul de închidere a mănăstirii	12
15. Închiderea Mănăstirii Sfânta Marina	15
16. Chermarea venită un veac şi jumătate mai târziu	16
17. Istoric la care face referire cartea	17
23. Viaţa Sfintei Mari Muceniţe Marina (17 iulie)	23
41. Minunile Sfintei Marina	41
45. (în partea de sud a oraşului Limassol)	45
47. petrecută cu Iannaki din Seres	47
49. din Aradipou -	49
52. 4. Thelms din Cipru	52
53. Trahoni Limasol -	53
54. 6. Dimitritoula	54
57. 7. Irini Gal	57
64. 8. Elena Constant	64

Distribuţie:

S.C. Egumeniţa S.R.L.

O.P. 1

C.P. 150

800720 Galaţi

tel./fax: 0236-326.730

e-mail : editura@egumenita.ro

www.egumenita.ro

Istoricul Mănăstirii Sfintei Marina din Andros

Mănăstirea Sfintei Marina, albă ca un porumbel, așezată față în față cu Apoikia¹ din Andros, de unde izvorăște renumita apă Sariza, își are începutul în anul 1325 d.Hr., când în locul numit Litres se arată în chip minunat Sfânta Marina unui stareț ascet, arătându-i unde se găsește ascunsă icoana sa – undeva într-o crăpătură – lucru care s-a și adevărit.

Împăratul bizantin Emanuil al II-lea Komnenul va susține economic întemeierea Mănăstirii Sfintei Marina din Andros.

În secolul al XVI-lea, mănăstirea este arsă de trei ori ca urmare a incursiunilor piraților, pierzându-și în felul acesta din vechea strălucire,

¹ Este vorba de un sat în insula Andros așezat pe culmile înverzite ale Muntelui Petalou, având vedere spre Marea Egee și spre localitatea Stenies. Aici există un izvor de apă tămăduitoare Sariza și o cascadă pe râul Pithara. Apoikia este un sat paradisiac la 30 km de Batzi, cel mai important centru turistic al insulei. Aproape de sat se află Mănăstirea Sfânta Marina și Mănăstirea Sfântul Nicolae dar și cea mai mare moară de apă din Balcani.

pentru ca în anul 1743 să ajungă în paragină, fiind locuită doar de cinci monahi înaintați în vârstă. Atunci intervine iarăși Sfânta Marina și printr-o nouă minune aduce în mănăstirea ei pe ieromonahul Sofronie, care în urma unor minuni și vedenii repetate rămâne în acest loc, vânzându-și averea din Peloponez pentru a reînnoi mănăstirea, transformând-o în anul 1746 d.Hr. în mănăstire de maici. Atunci multe fete de neam bun din insula Andros îmbracă schima îngerească, ceea ce va avea ca rezultat creșterea obștii până la o sută de monahii. Este epoca în care poporul este luminat de la o margine la alta de înflăcărata predică a Sfântului Cosma Etolianul.

Strălucirea Sfintei Mănăstiri ortodoxe a Sfintei Marina, dar și renumitele rucodelii făcute în atelierile de argintărie, gravură și de mătase fac ca faima ei să se răspândească pretutindeni.

Decretul de închidere a mănăstirii Stăpânirea păgânilor – Maurer²

Odată cu Revoluția de la 1821 un nou război începe. Dezbinarea însă, această lucrare care

² Maurer s-a născut în 1790 la Erpolzeim, lângă Durkeim, ca fiu al unui pastor protestant. Educat la Heidelberg, a făcut studii sistematice în Franța având ca temă instituțiile legale vechi germane, publicând o lucrare ce a fost

a dat frâu liber puterilor răului spre slăbirea și stăpânirea grecilor, a dus la asasinarea întâiului guvernator grec Ioannis Kapodistrias³, un om credincios și muncitor, o mare personalitate a epocii, neegalată până astăzi. În locul lui a fost adus un minor Otto (Otho) și regența tiranică a lui Maurer și a altora, adică stăpânirea și robia păgânilor, care s-a silit să lovească în toate chipurile rădăcinile copacului neamului grecesc. S-a ajuns desigur și la punctul de a-l întemnița ca pe un răufăcător pe Theodoros Kalokontronis⁴ și la

premiată de Universitatea din München, unde a devenit profesor. A primit o funcție în guvernul Bavarian. În 1832, când Otto (Otho), fiul lui Louis I, regele Bavariei, a fost ales pe tronul Greciei, un conciliu de regență a fost desemnat în timpul minoratului regelui, Maurer fiind unul dintre membri. S-a implicat activ în crearea de instituții adaptate la cerințele societății moderne, însă dificultățile mari pe care le-a avut în acest sens în Grecia l-au făcut să se reîntoarcă în Germania [n.tr.].

³ Conte Ioannis Antonios Kapodistrias (n. 11 februarie 1776 – d. 9 octombrie 1831) a fost un diplomat grec ce a activat pentru Imperiul Rus și care apoi a devenit primul șef de stat al Greciei. Mai multe informații la sfârșitul acestui capitol.

⁴ Theodoros Kalokontronis a fost un general grec (n. 1770 – d. 1843) și un proeminent lider al Războiului Grec de Independență (1821-1829) împotriva Imperiului Otoman. Cel mai mare succes al lui a fost înfrângerea armatei otomane de sub conducerea lui Mahmud Dramali Pasha în lupta de la Dervenakia în 1822. În 1825 a fost numit comandantul șef al forțelor grecești din Peloponez. El este

închiderea prin poruncă de sus a aproape tuturor sfintelor mănăstiri ortodoxe ale statului grec liber. Despre aceasta scrie Ioannis Makriyannis⁵: „Au desființat mănăstirile. În acord cu bavarezii au vândut la bazar vasele liturgice (discurile și potirele) și tot ce avea valoare mai mare. Același lucru s-a întâmplat și cu animalele ce aparțineau mănăstirii, fără să existe vreun scrupul în această privință. Au nimicit astfel cu totul mănăstirile, iar bieții călugări, care nu au pierit în această luptă, au ajuns să cadă de foame pe drumuri, uitându-se cu ușurință că mănăstirile fuseseră primele bastioane ale revoluției noastre”.

astăzi unul dintre cei mai cinstiți protagoniști ai Războiului de Independență al Greciei [n.tr.].

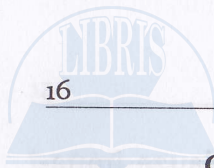
⁵ General Yannis Makriyannis (1797-1864) a fost un comerciant grec, ofițer militar, politician și scriitor, cunoscut astăzi mai ales pentru Memoriile sale. Având origini umile, el s-a alăturat luptei grecești pentru independență, a avut o carieră publică, jucând un rol proeminent în aprobarea primei constituții a Regatului Greciei, fiind mai târziu condamnat la moarte dar în cele din urmă grațiat. În pofida contribuțiilor sale la viața politică a tânărului stat grecesc, Makriyannis este cel mai des pomenit pentru Memoriile sale. Pe lângă faptul de a fi o sursă de informație istorică și culturală referitoare la acea perioadă, lucrarea amintită este de asemenea considerată un „monument al literaturii grecești moderne”, fiind scrisă în greaca demotică (populară). Calitatea ei literară l-a făcut pe unul dintre laureații Premiului Nobel să-l numească pe Makriyannis unul dintre cei mai mari autori de proză modernă grecească [n.tr.].

De aceea una dintre primele clauze imuabile, pe care Makryiannis și ceilalți le-au introdus în Constituția de pe trei septembrie, a fost cinstirea Ortodoxiei, prin faimoasa introducere „În numele Sfintei și Deoființă și Nedespărțitei Treimi”, dar și prin articolul al patruzecilea, care statua că orice moștenitor la tron trebuia de atunci în mod obligatoriu să fie ortodox.

Închiderea Mănăstirii Sfânta Marina

Astfel, prin decretul dat de Otto, aflat sub tutela ministrului de externe al „Greciei”, Maurer, s-a dus la împlinire porunca cutremurătoare și antihristică a protestanților de închidere a 417 mănăstiri, de confiscare a proprietăților lor, monahii fiind obligați să se mute și să se concentreze în mănăstiri mai puține sau să devină din nou mireni cu sila. Era înfricoșătorul an 1833 d.Hr.

Exact atunci s-a închis și Sfânta Mănăstire a Sfintei Marina din Andros. Icoana făcătoare de minuni a sfintei a trebuit neapărat în aceste condiții să fie cumpărată la o licitație publică de familia veche Evirikos pentru a fi astfel salvată. Această familie așază icoana la Sfânta Biserică a Preasfintei Născătoare din capitala insulei Andros, unde a rămas 146 de ani. Mănăstirea a fost transformată în staul, iar animalele ce au fost ținute acolo au făcut-o cu timpul una cu pământul...

Chemarea venită un veac și jumătate mai târziu

A trecut de la acele evenimente un veac și jumătate... Dintr-odată, într-o zi a anului 1975, mitropolitul Syrosului, Tinosului și Androsului, Dorotheos, trecând pe lângă ruinele mănăstirii, îi cere cu durere în suflet diaconului său Ciprian să restaureze mănăstirea. Acesta a refuzat având alte planuri, însă va avea parte de cercetarea Sfintei Marina, care i se arată în vis chiar în noaptea aceea zicându-i: „Sunt Marina, iar cele două surori ale mele ce mă însoțesc sunt Paraschevi și Ecaterina, care locuiesc împreună cu mine. Decretul lui Otto ne-a aruncat afară, iar acum stăm puțin mai sus de mănăstire, însă vom veni din nou aici să locuim. Pe mine așadar o să mă vezi în fiecare zi. Împreună ne vom strădui să restaurăm mănăstirea. Acceptă așadar porunca stăpânului tău. Ai auzit Cipriane?”.

Starețul de acum, Arhimandritul Ciprian Himonas, a ascultat-o imediat pe sfântă, și din ziua următoare cu o lopată și un căruț s-a nevoit timp de cinci ani să dezgroape și să ridice Sfânta Mănăstire Marina din Andros, care din anul 1976 are în tezaurul ei și icoana făcătoare de minuni a Sfintei Mucenițe Marina.

Aceeași mănăstire mai deține și o altă icoană făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cea la care înfloresc în chip minunat

vrejurile uscate de crini în Postul Maicii Domnului. Acești crini atât de albi pot fi văzuți și atinși chiar și de cei mai necredincioși. O minune asemănătoare are loc și la icoana – zugrăvită pe perețe – a Preasfintei Născătoare din Mănăstirea Sfântului Nicolae, tot din Andros.

Addenda pentru contextul istoric la care face referire cartea

Contele Ioannis Antonios Kapodistrias (n. 11 februarie 1776 – d. 9 octombrie 1831) a fost un diplomat grec ce a activat pentru Imperiul Rus și care apoi a devenit primul șef de stat al Greciei. El s-a născut în Corfu (Kerkyra), una dintre insulele Ionice, care la acea vreme erau posesiune venețiană. A studiat medicina, filosofia și dreptul la Padova, în Italia. La vârsta de 21 de ani, în 1797, a început practica medicală ca doctor pe insula Corfu. A avut toată viața convingeri liberale și democratice, deși provenea din rândurile nobilimii. După doi ani de libertate revoluționară, în condițiile Revoluției Franceze și ale venirii la putere a lui Napoleon, în 1799 Imperiul Rus și Imperiul Otoman i-au izgonit pe francezi din cele șapte insule Ionice și le-a organizat ca stat independent – Republica Septinsulară – condusă de nobilime. Kapodistrias a ținut locul tatălui său și a fost ales într-unul dintre cele două posturi de